

Dosarul nr. 2ra-756/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul central (jud. V. Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Ș. Starciuc, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Lopoșnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oxanei Vasilenco și a Oxanei Vasilenco, în interesele minorului XXXXX împotriva Elenei Lopoșnean cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Lopoșnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu și menținută hotărârea din 16 august 2019 a Judecătoriei Comrat sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 16 ianuarie 2018, Oxana Vasilenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Lopoșnean cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 octombrie 2017, aproximativ la ora 15:00-15:30, în privința fiului său minor XXXXX, anul nașterii XXXXX, la un teren de joacă pentru copii amplasat lângă casa de locuit nr. X din str. XXXXX or. XXXXX, au fost întreprinse acțiuni ilicite de către Elena Lopoșnean manifestate prin cauzarea leziunilor corporale ușoare care au provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății minorului.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție MAI nr. 01857349 din 10 octombrie 2017, Elena Lopoșnean a fost recunoscută vinovată în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 78 alin. (2) Codul contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale (1 500 de lei).

A remarcat că, în urma comiterii de către Elena Lopoșnean a acțiunilor ilicite, minorului XXXXX i-a fost cauzat prejudiciu material în mărime de 1 058,77 și prejudiciu moral pe care îl estimează în mărime de 30 000 de lei.

Având în vedere prevederile art. 1398 alin. (1) și 1418 alin. (1) Cod civil, a menționat că urmare a loviturilor din partea pârâtei care au provocat dereglare de scurtă durată a sănătății, în scopul revendicării, XXXXX era nevoit să parcurgă tratamentul pentru care ea a procurat și utilizat preparate medicale.

A precizat că pentru procurarea medicamentelor și acordarea asistenței medicale necesare, a suportat cheltuieli în mărime totală de 1 058,77 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1398 alin. (1), 1414, 1422-1424 Cod civil, art. 28, 32, 39, 58, 79, 85, 90, 96, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a sumei de 1 058,77 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 30 000 cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilegale în privința fiului ei minor XXXXX și a sumei de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 31 mai 2018, Oxana Vasilenco, în interesele minorului XXXXX a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a sumei de 1 058,77 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, încasarea din contul pârâtei în beneficiul minorului XXXXX a sumei de 30 000 cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 16 august 2019 a Judecătoriei Comrat sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Elena Lopusnean în beneficiul Oxanei Vasilenco suma de 1 058,77 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost încasată de la Elena Lopusnean în beneficiul minorului XXXXX suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Elena Lopusnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu și menținută hotărârea primei instanțe.

A fost încasată de la Elena Lopusnean în beneficiul Oxanei Vasilenco suma de 2 000 de lei în calitate de compensare a cheltuielilor de acordare a serviciilor juridice în instanța de apel.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că Elena Lopusnean, care ilicit și intenționat a cauzat leziuni corporale ușoare minorului XXXXX, prin ce i-a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății, urmează a fi supusă răspunderii civile și obligată de a compensa daunele cauzate în forma stabilită de legislație prin compensarea acestora în echivalent bănesc.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că în scopul revendicării, minorul XXXXX a fost nevoit să parcurgă tratamentul pentru care mama acestuia, Oxana Vasilenco a procurat și utilizat medicamente în sumă totală de 1 058,77 de lei, fapt ce se confirmă prin fișa medicală a bolnavului, bonurile de achitare a tratamentului și consultațiilor medicale.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral va aduce o satisfacție echitabilă reclamantului, astfel că suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral în mărime ce excede suma de 5 000 de lei este una exagerată.

La 20 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Elena Lopusnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării.

A obiectat că nici prima instanța și nici instanța de apel, argumentând poziția sa, nu s-au expus asupra tuturor argumentele aduse atât în cadrul examinării cauzei în prima instanță, cât și în cererea de apel, omițând un șir de circumstanțe și fapte importante pentru emiterea unei hotărâri legale și întemeiate.

În art. 123 CPC, la care a făcut referire instanța de apel în decizia emisă, ca temei al degrevării de probațiune, lipsesc trimiteri la decizia agentului constator, care este obligatorie pentru instanța care judecă cauza civilă, or art. 123 CPC face trimitere doar la hotărârile judecătorești irevocabile într-o cauză civilă și la sentințe pronunțate de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, fiind obligatorii pentru instanța care judecă cauza.

A accentuat că din conținutul procesului-verbal de contravenție MAI04 nr. 077230 din 10 octombrie 2017 rezultă că i-a fost înaintată învinuire în aplicarea loviturii cu palmă pe față minorului XXXXX.

A subliniat că pentru tratarea XXXXX nu este necesar de a procura medicamente care sunt indicate în bonurile de plată, anexate la cererea de chemare în judecată, prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au ajuns la concluzia privind încasarea prejudiciului material în mărime de 1058,77 de lei.

A menționat că din raportul cercetării medico-legale nr. 199 din 2 octombrie 2017 și din spusele minorului, rezultă concluzia că vătămrile corporale depistate la XXXXX au survenit în rezultatul aplicării multiplelor lovituri, inclusiv și cu sabia din lemn, dar conform procesului-verbal de contravenție, dânsa a fost recunoscută vinovată în aplicarea doar a unei lovituri cu palmă în regiunea feței.

Astfel, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, fără a ține cont de caracterul și volumul învinuirii înaintate în privința ei în procesul-verbal de contravenție.

Cu referire la prevederile art. 82, 90, 94 și 96 CPC, a considerat neîntemeiată și pasibilă casării hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare pentru acordarea asistenței juridice.

La 26 martie 2020, în adresa Oxanei Vasilenco și avocatului Roman Colodeev a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Elena Lopusnean, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 198), fiind recepționată de către Oxana Vasilenco la 8 aprilie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 199), corespondența menționată expediată în adresa avocatului Roman Colodeev a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 200).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 februarie 2020 împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Lopusnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Lopusnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Elena Lopusnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Lopusnean, reprezentată de avocatul Mihail Cociu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu